

מסורת הש"ס

(א) ר"ה ז: וּשְׁנָן, (ב) ר"ה ז: מכות ג: לַעֲשׂוֹת מִדָּן, (ג) יצמות יב: ק: כְּמוֹתָם לֵט, נִדְרִים לֵט: [תּוֹסֵפְתָּא פ"ב ה"ד, (ד) בַּס ר"מ, (ה) לִקְמֹן מִן: (ו) גִּי' מִהֲרָס וּשְׁנָן, (ז) בְּרִכּוֹת לֵט: וּשְׁנָן, (ח) ב"ב קטו: סְנֵהֲדִין נֵה, (ט) יצמות ז"א, (י) ר"ב אֶלְפֶּס גֵּרָם לְבִיאָחִין, (יא) לַעֲשׂוֹת מִדָּן, (יב) ס' פ"א ז"א.

תורה אור השלם

1. שְׁמֹר פְּתָאִים יְיָ דְלוֹתֵי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
תְּהִלִּים קטו ו
2. וְתַעֲגֶגְהָ עַל פְּלִגְשֵׁיהֶם
אֲשֶׁר בְּשׂוֹר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם
וְחֲרָמַת סוֹסִים וְרָמָתָם:
יְחֻזָּקַל כֹּג כ
3. אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שְׂוָא
וַיִּמְיִנֵם יְמִין שִׁקְרָה:
תְּהִלִּים קמ"ד ח

תוס' הרא"ש

[illegible]

דלימא לספורין בתוך בעילה
 דלאחר ג' דודא דם בתרומה
 הוי כחין דלא ממצידו בתוך
 דלכ"נ כמו שפירש"י
 בתשובה וצ"ח א"ר דלא
 ממצידו דקאמר אבוי דלא
 שכיב דממצידו אבוי דלא
 ממצידו אל הירי והאי
 דקאמר יאמר דם טדה הוא בן
 תוך ג' שני אחר שלשה
 דבחתן ג' מספקין דילמא
 לא ליצא דם נדה והוא
 וכן דלאחר ג' ארומין
 דילמא בתוך ג' איצטדן
 והשחת דם נדה הוא א"נ
 כגון שבעל בתוך ג' ולאחר
 ג' ולא טבלה בנתיים והשחת
 הורא אחר ג' (נדה) או קאמט
 או מברחא. ותימה כן
 דארומין דוימין ממצידו
 הכי קאמר לעיל דאחר ג'
 עילה או וימין דממצידו.
 וכן כיון דלא שכיב
 דממצידו תלינן באשת כהן
 (חלומרא). והשחת ינא
 דפדיר דילמא מכה שבחון
 ג' חזרות לאחר חור דראי
 באב עילה אחר משום רבי
 הכי הדסה לה מספק כי
 אסרת לה מטעם איצטדני
 הוא דלא ממצידו הכי גמי
 יש לאוסרה מספק כי אמרת
 מילד אורי והוא משום
 דילמא חזרות לאחור: **אמר:**
 לה ב"י שנה ויום אחד
 ויחיה לרקמן אמנתיהן דבת
 י"ב שנה ויום אחד נדריה
 (נדר) [קיימן] דגריס אלו
 דבירי י"ב דגריסין הכי
 בת י"ב שנה ויום אחד ואי
 גרס הכא י"ב סתם ינא
 דמתעברת וילדת כהן
 שנת י"ג: הוא י"ב לחמה.

ידו והוא פטור: גמ' ולכשיגדלו צריך גם לזאת ולחיות לזיון

יוצא דופן פרק חמישי נדה

חשיבות שנה בשנה שלישית
האמר רבי יוחנן ל' יום והכל
ה' ראשי שנים (ר"ה דף י').
איכא למאן דאמר כו': אלף

בשלמא לר' יוחנן
דקאמר ^(ב) יום אחד בש

בשלמא לר' יוחנן כי היכי דאיכא תנא דקאמר ⁶ יום אחד בשנה חשוב שנה הכי נמי איכא תנא דאמר ⁷ ל' יום בשנה חשובין שנה אלא לר' ינאי קשיא קשיא: פחות מכאן כנותן אצבע בעין: איבעיא להו הני בתולין מיזל אזלי ואתו או דלמא אתצודי הוא דלא מתצדי עד לאחר ג' למאי נפקא מינה כגון שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר שלש ולא מצא דם אי אמרת מיזל אזלי ואתו שהות הוא דלא הואי להו אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מתצדי עד לאחר ג' הא אחר בא עליה מאי מתקיף לה רב חייא בריה דרב איקא ומאן לימא לן דמכה שבתוך ג' אינה חוזרת לאלתר שמא חוזרת לאלתר והא אחר בא עליה אלא נפקא מינה כגון שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר ג' ומצא דם אי אמרת מיזל אזלי ואתו האי דם בתולין הוא אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מתצדי אלא עד לאחר ג' האי דם נדה הוא מאי אמר רב חסדא ת"ש פחות מכאן כנותן אצבע בעין למה לי למתני כנותן אצבע בעין לתני פחות מכאן ולא כלום מאי לאו הא קמ"ל "מה עין מדמעת וחוזרת ומדמעת אף בתולין מיזל אזלי ואתו ת"ר מעשה ביוסמני בתו של אסיורוס בן אנטינוס שבאת לפני רבי אמרה לו רבי אשה בכמה ניסת אמר לה בת ג' שנים ויום אחד ובכמה מתעברת אמר לה בת י"ב שנה ויום אחד אמרה לו אני נשאתי בשש וילדתי בשבע אוי לשלש שנים שאבדתי בבית אבא ומי מעברה ⁸ והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן ג' נשים משמשות במוך קטנה מעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה וימות ואיזוהי קטנה מבת י"א שנה ויום אחד ועד י"ב שנה ויום אחד פחות מכאן או יתר על כן משמשת וחולכת דברי ר"מ וחכ"א אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה וחולכת ומן השמים ירחמו שנאמר ⁹ שומר פתאים ה' איבעית אימא ¹⁰ אשר בשר חמורים בשרם ואיבעית אימא ¹¹ אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר ת"ר מעשה באשה אחת שבאת לפני ר"ע אמרה לו ר' נבעלתי בתוך שלש שנים מה אני לכהונה אמר לה כשרה את לכהונה אמרה לו רבי אמשול לך משל למה לדבר דומה לחינוס שמתנו לו אצבעו בדבש

פּעם ראשונה ושניה גוער ^ז בה שלישיית מצרים
לכהונה ^ס ראה התלמידים מסתכלים זה בזה
בעיניים ^ס [אמרו ליה] כשם שכל התורה הלכה
שלוש שנים כשרה לכהונה הלכה למשה מסיני
אלא ^ז לחדד בה את התלמידים: **מתני'** ^ס
על יבמתו קנאה ואין נותן גט עד שיגריל יוממו
כעליון ^ז הפוסל ואינו מאכיל בתרומה יופוט
וינסקלת על ידו ^ז ואם בא על אחת מכל העריות
בגט סגי לה ^ז והתניא ^ז עשו ביאת בן מ' כ
מ' אף ביאת בן מ' צריך גט ^ז למאמרו וחללי

[illegible]

מה.

אחר בא ע"י.ה. ואם חשם כהן היא חסורה חבל חשם ישראל
לא דפיתיו קטנה חונם הוא ואם חממר חממי חמיק
לחשכוחי נפקוחם שחם עליה אחר חגבי חזות חממם חממם
שחמל חוך חלשם חמלם לא חממלדו חמי דם חדות הוא חממר

בסמוך וי"ל דניחא ליה לאשכוחי לענין זנות דהויא כל ימיה אסורה לצעלה ותו דלענין אי הוה דם נדות או דם בתולין לא נפקא מינה האידנא מידי דלפילו הוה דם בתוליים הא תקון דבעל נדות מזהו פורש: **הא** דם נדה הוא. פירוש דך דמוך ג' דרך דלחא ג' לכ"ע הוי דם בתולין ותימיה דלחמי נקט כלל שצעל אחר ג' כיון דלא נפקא מינה מידי ופישי ר"ת משום דנקטיה לעיל נקטיה נמי הכא ומיהו וי"ל אף דם שלחא ג' יש להסתפק בדם נדה אי אמרינן איתצודי הוא דלא מיתצוד כיון דבתוך ג' רחמיה ודאי דם נדות אס קן דרכה לנאות מחמת

חיותת לאלתר והא
קא מינה כגון שבעל
לאחר ג' ומצא דם
האי דם בתולין הוא
דלא מתצדי אלא
הוא מאי אמר רב
בנותן אצבע בעין
אצבע בעין לתני פחות
או הא קמ"ל "מה עין
את אף בתולין מיזל
ה ביוסמני בתו של
באת לפני רבי אמרה
סת אמר לה בת ג'
מתעברת אמר לה
אמרה לו אני נשאתי
אוי לשלש שנים
מעברה והתני רב
ג' נשים משמשות
ומניקה קטנה שמא
שמה תעשה עוברת
מול את בנה וימות
שנה ויום אחד ועד
ות מכאן או יתר על
גרי ר"מ וחכ"א אחת
דכרחה והולכת ומן
ישומר פתאמי ה'
בשר חמורים בשרם
יהם דבר שוא וימינם
באשה אחת שבאת
נבעלתי בתוך שלש
אמר לה בכשרה את
אמשול לך משל למה
מנו לו אצבעו בדבש

עַד הָיָה שְׁלִישִׁית מִצֵּצָה אֹמֵר לָהּ אִם כֵּן פְּסוּלָה אַתְּ יָדִים מִסְתַּכְלִים זֶה בֹּזֵה לָהֶם לֵמַד הַדְּבָר קִשָּׁה שֶׁשֶּׁם שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הִלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי כִּד פְּחוּתָהּ מִכֵּת וְזוֹנָה הִלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי וְאָף רַבִּי עֲקִיבָא לֹא אָמְרָה תַּלְמִידִים: **מִתְנִי** ^אבֵּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד שָׁבָא תָן גַּם עַד שִׁיגִדִּיל יוֹמִמְסָא בְּנֵדָה לְסַמָּא מִשְׁכַּב תַּחְתּוֹן מִזְאֲכִיל בְּתֻרּוּמָה יוֹפּוּסֵל אֶת הַבְּהֵמָה מִעַ"ג הַמִּזְבֵּחַ אֵל אַחַת מִכָּל הָעִרְיּוֹת הָאֻמּוֹרוֹת בְּתוֹרָה מוֹמְתִין עַל עֲשׂוֹ בִיאת בֶּן ט' כַּמָּאֵר בְּגִדּוֹל מִה מָאֵר בְּגִדּוֹל כִּד גַּם לְמָאֵר וְחִלְצָה לְיֻקְתּוֹ אֹמֵר רַב הֵכִי קָאֵר

לכשיגדיל

עין משפט
נר מצוה

עץ א מיי פ"ה מהל' איסורי
ציהא הל' כה [שו"ע
אה"ע סי' כ סעיף א
צבנ"ה]:

עב ב מיי שס פייח ה' ו
סמג לאוזן קפא טוש"ע
אה"ע ס' ו סעי' ט:
עב ג מיי פ"א מהל' יבוס
הלנ"ו ופ"ה שס הלני"ח
סמג עשין נב טוש"ע אה"ע
סימן קסו סעיף ז ונברכ
אלפס בימות פ"י דף לו. הכי
קאמר עד שיגדיל ויעזול ויתן
גט:]

פ ד מיי פ"ג מהל' מטמאי
משכב ומושב הלכה ג:
פ ה מיי פ"ח מהל'
תרומות [הל' ל"א]
והל"א:

פב ו מיי פ"ד מהל' איסורי
מזבח הל"ג :

פג ז מ"י שס הל"ב [ופ"א
מהל' איסורי ביאה הל' יז]:
פד ז מ"י פ"א מהל' איסורי
ביאה הל"ג:

פדה ט מיי פ"ה מהל' יבוס
הל"ח [והל' כא] סמג
עשין נב טוש"ע אה"ע סי'
קסו סעי' א ווסעי' ב:

מוסף רש"י

[illegible]